

Treaty Series No. 35 (1931)

CONVENTION

BETWEEN HIS MAJESTY, IN RESPECT OF
THE UNITED KINGDOM, AND
HIS MAJESTY THE KING OF NORWAY
regarding

Legal Proceedings in Civil and Commercial Matters

London, January 30, 1931

[*Ratifications exchanged at London, August 7, 1931*]

Presented by the Secretary of State for Foreign Affairs
to Parliament by Command of His Majesty

LONDON:

PRINTED AND PUBLISHED BY HIS MAJESTY'S STATIONERY OFFICE

To be purchased directly from H.M. STATIONERY OFFICE at the following addresses:
Astral House, Kingsway, London, W.C.2; 120, George Street, Edinburgh;
York Street, Manchester; 1, St. Andrew's Crescent, Cardiff;
15, Donegall Square West, Belfast;
or through any Bookseller.

1931

Price 3d. Net

Cmd. 3934

Convention between His Majesty, in respect of the United Kingdom, and His Majesty the King of Norway regarding Legal Proceedings in Civil and Commercial Matters.

London, January 30, 1931.

[Ratifications exchanged at London, August 7, 1931.]

His Majesty the King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India, and His Majesty the King of Norway,

Being desirous to render mutual assistance in the conduct of legal proceedings, in their respective territories, in civil and commercial matters which are being dealt with or which may possibly be dealt with by their respective judicial authorities;

Have resolved to conclude a Convention for this purpose and have appointed as their Plenipotentiaries:

His Majesty the King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India:

For Great Britain and Northern Ireland:

The Rt. Hon. Arthur Henderson, M.P., His Secretary of State for Foreign Affairs;

and His Majesty the King of Norway:

Monsieur Benjamin Vogt, His Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary in London;

Who, having communicated their full powers, found in good

Hans Majestet Norges Konge og Hans Majestet Kongen av Storbritannia, Irland og de Britiske Oversjøiske Besiddelser, Keiser av India,

som ønsker, hver innen sitt territorium, å yde hverandre gjensidig prosessuell bistand i civile og kommersielle saker som er eller muligens kan bli gjort til gjenstand for behandling av deres respektive judisielle myndigheter,

har i denne hensikt besluttet å avslutte en konvensjon, og har opnevnt som sine befullmektigede:

Hans Majestet Norges Konge:

Sin Overordentlige Sendemann og Befullmektigede Minister i London, Herr Benjamin Vogt;

Hans Majestet Kongen av Storbritannia, Irland og de Britiske Oversjøiske Besiddelser, Keiser av India:

For Storbritannia og Nord-Irland:

Sin Statssekretær for Utenrikske Anliggender, The Right Honourable Arthur Henderson, M.P.;

som, efter å ha meddelt hverandre sine fullmakter,

and due form, have agreed as follows:—

funnet i god og behørig form, er kommet overens om følgende:

I.—*Preliminary.*

I.—*Innledning.*

ARTICLE 1.

ARTIKKEL 1.

(a) This Convention applies only to civil and commercial matters, including non-contentious matters.

(a) Denne konvensjon kommer bare til anvendelse i civile og kommersielle saker, deri innbefattet saker hvori det ikke er tvist.

(b) In this Convention the words "territory of one (or of the other) High Contracting Party" shall be interpreted as meaning at any time any of the territories of such High Contracting Party to which the Convention at that time applies.

(b) I denne konvensjon skal ordene "den ene (eller den annen) høie kontraherende parts territorium" fortolkes som omfattende det territorium som til enhver tid tilhører en sådan høi kontraherende part som konvensjonen da får anvendelse på.

II.—*Service of Judicial and Extra-Judicial Documents.*

II.—*Forkynnelse av judisielle og ekstra-judisielle dokumenter.*

ARTICLE 2.

ARTIKKEL 2.

When judicial or extra-judicial documents drawn up in the territory of one of the High Contracting Parties are required to be served on persons, partnerships, companies, societies or other corporations in the territory of the other High Contracting Party, such documents may be served on the recipient, whatever his nationality, in the manner provided in Article 3.

Når judisielle eller ekstra-judisielle dokumenter som er opprettet på den ene av de høie kontraherende parters territorium, begjæres forkynt for personer, firmaer, selskaper, foreninger eller andre korporasjoner på den annen høie kontraherende parts territorium, kan sådanne dokumenter forkynnes for mottageren, uten hensyn til hans nasjonalitet, på den måte som omhandles i artikkel 3.

ARTICLE 3.

ARTIKKEL 3.

(a) A request for service shall be addressed by a Diplomatic or Consular Officer of the High Contracting Party from whose territory the documents to be served emanate, to the competent authority of the country where the documents are to be

(a) En diplomatisk eller konsulær tjenestemann for den høie kontraherende part fra hvis territorium de dokumenter som skal forkynnes, utgår, skal skriftlig rette anmodning om forkynnelse til den kompetente myndighet i det land hvor dokumenter

served, requesting such authority to cause the documents to be served. The request shall be sent by such Diplomatic or Consular Officer to such authority.

(b) The request for service shall be drawn up in the language of the country where service is to be effected.

The request for service shall state the full names and descriptions of the parties, the full names, address and description of the recipient, and the nature of the document to be served, and shall enclose the documents to be served in duplicate.

(c) The document to be served shall either be drawn up in the language of the country in which it is to be served, or be accompanied by a translation in such language. Such translation shall be certified as correct by a Diplomatic or Consular Officer of the High Contracting Party from whose territory the document emanates or by a sworn translator of one of the two countries concerned.

(d) Requests for service shall be addressed and sent:—

In Norway to the Tribunal of First Instance in the jurisdiction of which service is to be effected.

In England to the Senior Master of the Supreme Court of Judicature.

If the authority to whom a request for service has been sent is not competent to execute it, such authority shall of his own motion transmit the document to the competent authority of his own country.

(e) Service shall be effected by the competent authority of

mentene skal forkynnes, med begjæring om at nevnte myndighet skal foranledige dokumentene forkynt. Begjæringen skal av nevnte diplomatiske eller konsulære tjenestemann sendes vedkommende myndighet.

(b) Begjæringen om forkynnelse skal være avfattet i det lands sprog, hvor forkynnelsen skal iverksettes.

Forkynnesbegjæringen skal beskrive partene og angi deres fulle navn, beskrive mottageren og angi hans fulle navn og adresse og beskaffenheten av det dokument som skal forkynnes, samt være vedlagt in duplo de dokumenter som skal forkynnes.

(c) Det dokument som skal forkynnes, skal enten være avfattet i det lands sprog, hvor det skal forkynnes, eller være ledsaget av en oversettelse til nevnte sprog. Oversettelsens riktighet skal være bekreftet av en diplomatisk eller konsular tjenestemann for den høie kontraherende part fra hvis territorium dokumentene utgår eller av en edsvoren translator i et av de to respektive land.

(d) Begjæringen om forkynnelse skal rettes og sendes:

I Norge til herreds- eller byretten i den jurisdiksjon hvor forkynnelsen skal iverksettes.

I England til "the Senior Master of the Supreme Court of Judicature."

Hvis den myndighet til hvem en forkynnesbegjæring er blitt sendt, ikke er kompetent til å utføre forkynnelsen, skal nevnte myndighet på embeds vegne oversende dokumentet til den kompetente myndighet i samme stat.

(e) Forkynnelsen skal iverksettes av den kompetente

the country where the document is to be served, who shall serve the document in the manner prescribed by the municipal law of such country for the service of similar documents, except that, if a wish for some special manner of service is expressed in the request for service, such manner of service shall be followed in so far as it is not incompatible with the law of that country.

(f) The execution of the request for service duly made in accordance with the preceding provisions of this Article shall not be refused unless (1) the authenticity of the request for service is not established, or (2) the High Contracting Party in whose territory it is to be effected considers that his sovereignty or safety would be compromised thereby.

(g) The authority by whom the request for service is executed shall furnish a certificate proving the service or explaining the reason which has prevented such service, and setting forth the fact, the manner and the date of such service or attempted service, and shall send the said certificate to the Diplomatic or Consular Officer by whom the request for service was made. The certificate of service or of attempted service shall be placed on one of the duplicates or attached thereto.

ARTICLE 4.

(a) The provisions of Articles 2 and 3 in no way prejudice the right to use in the territory of either High Contracting Party without any request to or

myndighet i det land hvor dokumentet skal forkynnes. Dokumentet forkynnes på den måte som er foreskrevet i dette land for forkynnelse av lignende dokumenter, medmindre forkynnesbegjæringen måtte uttrykke ønsket om en spesiell forkynnesmåte. Denne forkynnesmåte skal i så fall følges for så vidt det ikke er uforenlig med landets lov.

(f) Når begjæring om forkynnelse er fremsatt overensstemmende med de foranstående bestemmelser i denne artikkel, skal utførelsen ikke kunne nektes medmindre (1) forkynnesbegjæringens ekthet ikke er godtgjort eller (2) den høie kontraherende part på hvis territorium den skal iverksettes, mener at iverksettelse av forkynnelsen vilde gjøre inngrep i dens suverenitet eller sikkerhet.

(g) Den myndighet som utfører forkynnelsen, skal utføre en bevidnelse om forkynnelsen eller om den grunn som har vært til hinder for den. Bevidnelsen skal gi opplysning om den måte og den dag som forkynnelsen eller den forsøkte forkynnelse er foregått på, og skal sendes til den diplomatiske eller konsulære tjenestemann som har fremsatt begjæringen om forkynnelse. Bevidnelsen om forkynnelse eller forsøkt forkynnelse skal være påført det ene eksemplar eller festet til dette.

ARTIKKEL 4.

(a) Forskriftene i artiklene 2 og 3 skal ikke være til hinder for at judisielle eller ekstrajudisielle dokumenter som er utferdiget på den ene høie kon-

intervention of the authorities of the country where service is effected, any of the following methods of service in connexion with judicial or extra-judicial documents drawn up in the territory of the other High Contracting Party:—

(1) Service by a Diplomatic or Consular Officer of the High Contracting Party from whose territory the document emanates;

(2) Service by an agent appointed for the purpose either by the judicial authority by whom service of the document is required or by the party on whose application the document was issued;

(3) Through the post;

(4) Any other mode of service recognised by the law existing at the time of service in the country from which the documents emanate.

(b) It is understood that the validity and effect of any such service will remain a matter for the determination of the respective courts of the High Contracting Parties in accordance with their law.

(c) The High Contracting Parties agree that in principle it is desirable that documents served by any of these methods should, unless the recipient is a subject of the High Contracting Party from whose territory the document to be served emanates, either be drawn up in the language of the country in which service is to be effected or accompanied by a translation into such language. Nevertheless, in the absence of any legislation in their respective territories making translations obligatory in such cases, the

traherende parts territorium, forkynnes på den annen høie kontraherende parts territorium uten henvendelse til eller mellemkomst av dette lands myndigheter på en av følgende måter:

(1) Forkynnelse ved en diplomatisk eller konsulær representant for den høie kontraherende part fra hvis territorium dokumentet utgår;

(2) Forkynnelse ved en representant som til det formål er opnevnt enten av den judisielle myndighet som begjærer forkynnelse av dokumentet, eller av den part på hvis begjæring dokumentet blev utferdiget;

(3) Gjennem posten;

(4) En hvilken som helst annen forkynnesmåte som på forkynnesstiden anerkjennes av loven i det land hvorfra dokumentet utgår.

(b) Det er underforstått at gyldigheten og virkningen av en sådan forkynnelse blir å bedømme av de høie kontraherende parters domstoler i overensstemmelse med deres eget lands lov.

(c) De høie kontraherende parter er enig om at det i prinsippet er ønskelig at dokumenter som forkynnes på en av disse måter, enten er avfattet i det lands sprog, hvor forkynnelsen skal utføres, eller ledsaget av en oversettelse til dette sprog—medmindre mottageren er den høie kontraherende parts understått fra hvis territorium det dokument som skal forkynnes, utgår. Da deres lands respektive lover ikke har bestemmelser som foreskriver oversettelser i sådanne tilfelle, påtar de høie kontraherende parter sig imid-

High Contracting Parties do not accept any obligation in this respect.

lertid ingen forpliktelse i denne henseende.

ARTICLE 5.

ARTIKKEL 5.

(a) In any case where documents have been served in accordance with the provisions of Article 3, the High Contracting Party, by whose Diplomatic or Consular Officer the request for service is addressed, shall pay to the other High Contracting Party any charges and expenses which are payable under the law of the country where the service is effected to the persons employed to effect service, and any charges and expenses incurred in effecting service in a special manner. These charges and expenses shall not exceed such as are usually allowed in the courts of that country.

(a) Når dokumenter er blitt forkynt overensstemmende med forskriftene i artikkel 3, skal den høie kontraherende part hvis diplomatiske eller konsulære tjenestemann har fremsatt forkynningsbegjæringen, godtgjøre den annen høie kontraherende part de gebyrer og utgifter som efter loven i det land hvor forkynnelsen iverksettes, skal betales til de personer som er ansatt til å besørge forkynnelser, og de gebyrer og utgifter som er påløpt ved at forkynnelsen er iverksatt på en spesiell måte. Disse gebyrer og utgifter skal ikke være høiere enn de som i nevnte land vanligvis gjelder.

(b) Repayment of these charges and expenses shall be claimed by the competent authority by whom the service has been effected from the Diplomatic or Consular Officer by whom the request was addressed when sending to him the certificate provided for in Article 3 (g).

(b) Godtgjørelse for disse gebyrer og utgifter skal den kompetente myndighet som har iverksatt forkynnelsen, når den sender den i artikkel 3 (g) omhandlede bevidnelse, avkreve den diplomatiske eller konsulære tjenestemann som har fremsatt begjæringen.

(c) Except as provided above, no fees of any description shall be payable by one High Contracting Party to the other in respect of the service of any documents.

(c) Bortsett fra det som ovenfor er bestemt, skal den ene høie kontraherende part ikke betale den annen noen som helst avgift i anledning av forkynnelse av dokumenter.

III.—*Taking of Evidence.*

III.—*Bevisoptagelser.*

ARTICLE 6.

ARTIKKEL 6.

When a judicial authority in the territory of one of the High Contracting Parties requires that evidence should be taken in the territory of the other High Con-

Når en judisiell myndighet på den ene av de høie kontraherende parters territorium begjærer foretatt bevisoptagelse på den annen høie kontraherende

tracting Party, such evidence may be taken in the manner prescribed in Article 7. The taking of evidence includes the production, identification and examination of documents.

parts territorium, kan sådan bevisoptagelse foretas på den i artikkel 7 beskrevne måte. Bevisoptagelse innbefatter fremleggelse, identifikasjon og undersøkelse av dokumenter.

ARTICLE 7.

ARTIKKEL 7.

(a) The judicial authority by whom the evidence is required may, in accordance with the provisions of its law, address itself by means of "Letters of Request" to the competent authority of the country where the evidence is to be taken, requesting such authority to take the evidence.

(b) The "Letter of Request" shall be drawn up in the language of the country where the evidence is to be taken, or be accompanied by a translation in such language. Such translation shall be certified as correct by a Diplomatic or Consular Officer of the High Contracting Party from whose judicial authority the request emanates, or by a sworn translator of one of the two countries concerned. The "Letters of Request" shall state the nature of the proceedings for which the evidence is required, the full names of the parties thereto, and the full names, addresses and descriptions of the witnesses. They shall also either be accompanied by a list of interrogatories to be put to the witness or witnesses and a translation thereof certified as correct in the manner heretofore provided or shall contain full instructions or information as to the matters in relation to which evidence is required, or alternatively shall request the competent authority to allow

(a) Den judisielle myndighet som ønsker bevisoptagelsen, kan overensstemmende med sin egen lovs forskrifter henvende sig med en rettsanmodning til den kompetente myndighet i det land hvor bevisoptagelsen skal finne sted, og anmode den nevnte myndighet om å foreta bevisoptagelsen.

(b) Rettsanmodningen skal være avfattet i det lands sprog, hvor bevisoptagelsen skal foretas, eller være ledsaget av en oversettelse til dette sprog. Oversettelsens riktighet skal være bekreftet av en diplomatisk eller konsulær tjenestemann for den høie kontraherende part hvis judisielle myndighet fremsetter begjæringen, eller av en edsvoren translator i et av de to respektive land. Rettsanmodningen skal angi arten av den sak hvori bevisoptagelsen ønskes, partenes fulle navn og beskrivelse av vidnene samt disses fulle navn og adresse. Den skal likeledes enten være ledsaget av en liste over de spørsmål som skal fremsettes for vidnet eller vidnene, og en oversettelse hvis riktighet er bekreftet på den ovenfor angitte måte, eller inneholde nøiaktige instruksjoner eller opplysninger angående de forhold som bevisoptagelse er begjært om, eller i steden inneholde begjæring til den kompetente myndighet om å tillate at det muntlig stilles de spørsmål

such questions to be asked *viva voce* as the parties or their representatives shall desire to ask.

(c) The "Letters of Request" shall be transmitted—

In England by a Norwegian Diplomatic or Consular Officer to the Senior Master of the Supreme Court of Judicature.

In Norway by a British Diplomatic or Consular Officer to the Tribunal of First Instance in the jurisdiction of which the evidence is to be taken.

In case the authority to whom "Letters of Request" are transmitted is not competent to execute them, such authority shall forward the "Letters of Request" without any further request to the competent authority of his own country.

(d) The competent authority to whom the "Letters of Request" are transmitted or forwarded shall give effect thereto and obtain the evidence required by the use of the same compulsory measures and the same procedure as are employed in the execution of a commission or order emanating from the authorities of his own country, except that if a wish that some special procedure should be followed is expressed in the "Letters of Request" such special procedure shall be followed in so far as it is not incompatible with the law of the country where the evidence is to be taken.

(e) The Diplomatic or Consular Officer by whom the "Letters of Request" are transmitted, shall, if he so desires, be informed of the date and place

som partene eller deres representanter ønsker å fremsette.

(c) Rettsanmodningen skal oversendes:

I Norge, av en britisk diplomatisk eller konsulær tjenestemann, til herreds- eller byretten i den jurisdiksjon hvor bevisoptagelsen skal foretas.

I England av en norsk diplomatisk eller konsulær tjenestemann til "the Senior Master of the Supreme Court of Judicature."

I tilfelle av at den myndighet til hvem rettsanmodningen er blitt oversendt, ikke er kompetent til å etterkomme den, skal nevnte myndighet uten noen ytterligere begjæring oversende rettsanmodningen til sitt eget lands kompetente myndighet.

(d) Den kompetente myndighet som rettsanmodningen er oversendt eller videresendt til, skal ta den til følge og foreta den begjærte bevisoptagelse under anvendelse av de samme tvangsmidler og den samme fremgangsmåte som anvendes til utførelsen av en begjæring der utgår fra myndighetene i dens eget land. Dersom det i rettsanmodningen er uttalt ønske om at en spesiell fremgangsmåte skal følges, skal dog denne fremgangsmåte i så fall brukes så langt som det måtte være forenlig med loven i det land hvor bevisoptagelsen skal foregå.

(e) Den diplomatiske eller konsulære tjenestemann som rettsanmodningen er oversendt gjennom, skal—hvis han så ønsker—underrettes om dagen

where the proceedings will take place, in order that he may inform the interested party or parties who shall be permitted to be present in person or to be represented if they so desire.

(f) The execution of the "Letters of Request" can only be refused—

(1) If the authenticity of the "Letters of Request" is not established.

(2) If in the country where the evidence is to be taken the execution of the "Letters of Request" in question does not fall within the functions of the judiciary.

(3) If the High Contracting Party in whose territory the evidence is to be taken considers that his sovereignty or safety would be compromised thereby.

(g) In every instance where the "Letters of Request" are not executed by the authority to whom they are addressed, the latter will at once inform the Diplomatic or Consular Officer by whom they were transmitted, stating the grounds on which the execution of the "Letters of Request" has been refused, or the judicial authority to whom they have been forwarded.

ARTICLE 8.

(a) The provisions of Articles 6 or 7 in no way prejudice the right of taking evidence, required by a judicial authority in the territory of one High Contracting Party, in the territory of the other, without any request to or intervention of the authorities of the country where the evidence is taken, by a person

og stedet for rettshandlingen, for at han kan underrette den interesserte part eller de interesserte parter, som skal ha rett til å være til stede personlig eller til å være representert såfremt de ønsker det.

(f) Efterkommelse av rettsanmodningen kan bare nektes:

(1) Såfremt rettsanmodningens ekthet ikke er godtgjort.

(2) Såfremt utførelsen av vedkommende rettsanmodning ikke inngår under den dømmende macts beføielser i det land hvor bevisoptagelsen skal foretas.

(3) Såfremt den høie kontraherende part på hvis territorium bevisoptagelsen skal finne sted, mener at den vilde gjøre inngrep i dens suverenitet eller sikkerhet.

(g) I ethvert tilfelle hvor rettsanmodningen ikke efterkommes av den myndighet til hvem den er rettet, skal denne straks underrette den diplomatiske eller konsulære tjenestemann som den er oversendt gjennom, med opplysning om grunnene til at efterkommelse av rettsanmodningen er avslått eller med angivelse av den rettslige myndighet som den er blitt oversendt til.

ARTIKKEL 8.

(a) Forskriftene i artiklene 6 eller 7 er ikke til hinder for at bevisoptagelse som ønskes av en judisiell myndighet på den ene høie kontraherende parts territorium, optas på den annens territorium uten henvedelse til eller mellekomst av myndighetene i det land hvor vidneforklaringen optas, ved

qualified to do so according to the law of the country by whose court the evidence is required. Such person may be a Diplomatic or Consular Officer of the High Contracting Party whose court requires the evidence or any other suitable person directly appointed for the purpose.

(b) It is understood that where the method of taking evidence referred to in the preceding paragraph is employed, the procedure must be entirely voluntary and no measures of compulsion can be employed and the admissibility of evidence so taken remains a matter for the determination of the respective courts of the High Contracting Parties in accordance with their law.

ARTICLE 9.

The fact that an attempt to take evidence by the method mentioned in Article 8 has failed owing to the refusal of any witness to appear, to give evidence or to produce documents, does not preclude a request being subsequently made in accordance with Article 7.

ARTICLE 10.

(a) Where evidence is taken in the manner provided in Article 7 the High Contracting Party by whose judicial authority the "Letters of Request" are addressed shall repay to the other High Contracting Party any expenses incurred by the competent authority of the latter in the execution of the request in respect of any charges

hjælp av en person som har betingelsene for det efter loven i det land hvis domstol har begjært bevisoptagelsen. Den nevnte person kan være en diplomatisk eller konsulær tjenestemann for den høie kontraherende part hvis domstol önsker vidneforklaringen, eller en hvilken som helst annen skikket person som opnevnes direkte for anledningen.

(b) Det er underforstått at hvor den i foregående avsnitt omhandlede form for bevisoptagelse anvendes, må den foregå helt frivillig og der kan ikke anvendes noen slags tvangsforanstaltninger, likesom det vil henhøre under de høie kontraherende parters respektive domstoler overensstemmende med sitt eget lands lov å avgjøre hvorvidt en således foretatt bevisoptagelse kan tillates brukt.

ARTIKKEL 9.

Den omstendighet at et forsök på å foreta bevisoptagelse på den i artikkel 8 omhandlede måte er blitt resultatløst fordi et vidne har avslått å møte, avgi forklaring eller fremlegge dokumenter, er ikke til hinder for at der senere fremsettes begjæring overensstemmende med artikkel 7.

ARTIKKEL 10.

(a) Når bevisoptagelse foregår på den i artikkel 7 omhandlede måte, skal den høie kontraherende part hvis judisielle myndighet har fremsatt rettsanmodningen, godtgjøre den annen høie kontraherende part de utgifter som den sistnevntes kompetente myndighet ved å etterkomme begjæringen har hatt til gebyrer og utgifter til vidner, sakkyn-

and expenses payable to witnesses, experts, interpreters, or translators, the costs of obtaining the attendance of witnesses who have not appeared voluntarily, and the charges and expenses payable to any person whom such authority may have deputed to act in cases where the law of his own country permits this to be done, and any charges and expenses incurred by reason of a special procedure being requested and followed. These expenses shall be such as are usually allowed in similar cases in the courts of the country where the evidence has been taken.

(b) The repayment of these expenses shall be claimed by the competent authority by whom the "Letters of Request" have been executed from the Diplomatic or Consular Officer by whom they were transmitted when sending to him the documents establishing their execution.

(c) Except as above provided, no fees of any description shall be payable by one High Contracting Party to the other in respect of the taking of evidence.

IV.—*Judicial Assistance for Poor Persons, Imprisonment for Debt and Security for Costs.*

ARTICLE 11.

The subjects of one High Contracting Party shall enjoy in the territory of the other High Contracting Party a perfect equality of treatment with subjects of that High Contracting Party as regards free judicial assistance for poor persons and imprisonment for debt; and provided that they are resident in

dige, tolker eller translatører, omkostninger ved fremstilling av vidner som ikke har møtt frivillig, og gebyrer og utgifter til personer som av vedkommende myndighet er blitt opnevnt til å optræ i saker hvor deres eget lands lov tilsteder at dette skjer, samt gebyrer og utgifter som er påløpt fordi en særlig fremgangsmåte har vært forlangt og er blitt fulgt. Utgiftene skal være de samme som vanlig for lignende saker i det land hvor bevisoptagelsen har funnet sted.

(b) Krav på godtgjørelsen av disse utgifter blir av den kompetente myndighet som har utført rettsanmodningen, når dokumentene i saken tilbake-sendes, å fremsette for den diplomatiske eller konsulære tjenestemann som har oversendt dokumentene.

(c) Bortsett fra det som ovenfor er bestemt, skal den ene høie kontraherende part ikke betale den annen noen som helst avgift i anledning av bevisoptagelsen.

IV.—*Retts hjelp for ubemidlede, fengsling for gjeld og sikkerhetsstillelse for omkostninger.*

ARTIKKEL 11.

Den ene høie kontraherende parts undersätter skal på den annen høie kontraherende parts territorium nyte godt av fullstendig samme behandling som den sistnevnte parts egne undersätter for så vidt angår fri retts hjelp for fattige og fengsling for gjeld; og forutsatt at de bor innen et av disse territorier,

any such territory, shall not be compelled to give security for costs in any case where a subject of such other High Contracting Party would not be so compelled.

skal de ikke plikte & stille sikkerhet for saksomkostninger i noe tilfelle hvor den annen høie kontraherende parts egne under-sætter ikke vilde ha plikt til det.

V.—*General Provisions.*

ARTICLE 12.

Any difficulties which may arise in connexion with the operation of this Convention shall be settled through the Diplomatic channel.

ARTICLE 13.

The present Convention, of which the English and Norwegian texts are equally authentic, shall be subject to ratification. Ratifications shall be exchanged in London. The Convention shall come into force one month after the date on which ratifications are exchanged and shall remain in force for three years after the date of its coming into force. If neither of the High Contracting Parties shall have given notice through the diplomatic channel to the other not less than six months before the expiration of the said period of three years of his intention to terminate the Convention, it shall remain in force until the expiration of six months from the day on which either of the High Contracting Parties shall have given notice to terminate it.

ARTICLE 14.

(a) This Convention shall not apply *ipso facto* to Scotland or

V.—*Almindelige bestemmelser.*

ARTIKKEL 12.

Vanskeligheter som måtte opstå i forbindelse med praktiseringen av nærværende konvensjon, skal løses på diplomatisk vei.

ARTIKKEL 13.

Nærværende konvensjon hvis norske og engelske tekster begge er like autentiske, skal ratifiseres. Ratifikasjonene skal utveksles i London. Konvensjonen skal tre i kraft en måned efter den dag på hvilken ratifikasjonene er utvekslet, og skal forbli gjeldende i tre år efter den dag da den er trådt i kraft. Hvis ingen av de høie kontraherende parter minst seks måneder før utløpet av den nevnte treårsperiode på diplomatisk vei har gitt den annen meddelelse om at den ønsker at konvensjonen skal ophøre å gjelde, skal den forbli i kraft inntil der er gått seks måneder fra den dag da den ene av de høie kontraherende parter måtte ha opsagt den.

ARTIKKEL 14.

(a) Denne konvensjon skal ikke *ipso facto* ha anvendelse

Northern Ireland, nor to any of His Britannic Majesty's Colonies or Protectorates, nor to any territories under his suzerainty, nor to any mandated territories administered by his Government in the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, but His Britannic Majesty may at any time, while the Convention is in force, under Article 13, by a notification given through his Minister at Oslo, extend the operation of this Convention to any of the above-mentioned territories.

(b) Such notification shall state the authorities in the territory concerned to whom requests for service or for the taking of evidence are to be transmitted, and the language in which communications and translations are to be made. The date of the coming into force of any such extension shall be one month from the date of such notification.

(c) Either of the High Contracting Parties may, at any time after the expiry of three years from the coming into force of an extension of this Convention to any of the territories referred to in paragraph (a) of this Article, terminate such extension on giving six months' notice of termination through the diplomatic channel.

(d) The termination of the Convention under Article 13 shall, unless otherwise expressly agreed to by both High Contracting Parties, *ipso facto* terminate it in respect of any territories to which it has been extended under paragraph (a) of this Article.

med hensyn til Skottland eller Nord-Irland, eller overfor Hans Britanniske Majestet's kolonier og protektorater, territorier under hans overhøihet eller mandatland som administreres av hans regjering for det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland, men Hans Britanniske Majestet kan når som helst, så lenge konvensjonen efter artikkel 13 gjelder, ved en meddelelse gjennom sin sendemann i Oslo utstrekke konvensjonens gyldighetsområde til et hvilket som helst av de ovennevnte territorier.

(b) En meddelelse som her nevnt, skal angi de myndigheter i angjeldende territorium; til hvem begjæringer om forkynning eller rettsanmodninger skal oversendes, og det sprog hvori meddelelsene og oversettelsene skal være avfattet. Ikrafttredelsen for enhver sådan utvidelse skal regnes fra en måned efter den dag da meddelelsen er gitt.

(c) Enhver av de høie kontraherende parter kan, når som helst efter at der er gått tre år fra konvensjonen blev utvidet til å gjelde et av de territorier som omhandles i nærværende artikkel (a), ved på diplomatisk vei å gi seks måneders varsel bringe den omhandlede utvidelse til ophør.

(d) Såfremt konvensjonen bringes til ophør i henhold til artikkel 13, skal dette, medmindre begge de høie kontraherende parter uttrykkelig måtte komme overens om noe annet, *ipso facto* medføre at den ophører å gjelde med hensyn til territorier hvortil den er blitt utvidet efter avsnitt (a) i nærværende artikkel.

ARTICLE 15.

(a) His Britannic Majesty may at any time, while the present Convention is in force, either under Article 13 or by virtue of any accession under this article, by a notification given through the diplomatic channel accede to the present Convention in respect of any of His self-governing Dominions or India, provided that no notification of accession may be given at any time when His Majesty the King of Norway has given notice of termination in respect of all the territories of His Britannic Majesty to which the Convention applies. The provisions of Article 14 (b) shall be applicable to such notification. Any such accession shall take effect one month after the date of its notification.

(b) After the expiry of three years from the date of the coming into force of any accession under paragraph (a) of this Article, either of the High Contracting Parties may, by giving a six months' notice of termination through the diplomatic channel, terminate the application of the Convention to any country in respect of which a notification of accession has been given. The termination of the Convention under Article 13 shall not affect its application to any such country.

(c) Any notification of accession under paragraph (a) of this Article may include any dependency or mandated territory administered by the Government of the country in respect of which such notification of accession is given; and any notice of termination in respect of any such country under paragraph (b)

ARTIKKEL 15.

(a) Hans Britanniske Majestet kan når som helst, så lenge nærværende konvensjon gjelder, i henhold til artikkel 13 eller etter tiltredelse i henhold til denne artikkel, ved en meddelelse gitt på diplomatisk vei, tiltre konvensjonen for så vidt angår et av hans selvstyrte "Dominions" eller India, dog således at der ikke kan gis meddelelse om tiltredelse på et tidspunkt da Hans Majestet Norges Konge har opsagt konvensjonen med hensyn til samtlige de av Hans Britanniske Majestets territorier som den har anvendelse på. Bestemmelsene i artikkel 14 (b) kommer til anvendelse på en sådan meddelelse. Enhver sådan tiltredelse skal tre i kraft en måned efter den dag da den er meddelt.

(b) Enhver av de høie kontraherende parter kan, når der er gått tre år fra den dag da en tiltredelse i henhold til avsnitt (a) i nærværende artikkel er trådt i kraft, ved på diplomatisk vei å gi opsigelse med seks måneders varsel bringe konvensjonen til å ophøre å ha gyldighet overfor et land med hensyn til hvilket der er gitt meddelelse om tiltredelse. At konvensjonen ophører å gjelde i henhold til artikkel 13 skal ikke berøre dens anvendelighet overfor et sådant land.

(c) En meddelelse om tiltredelse efter avsnitt (a) i denne artikkel kan omfatte et biland eller mandatland som administreres av regjeringen i det land for hvis vedkommende tiltredelsesnotifikasjonen gis; og en opsigelse i henhold til avsnitt (b) for så vidt et sådant land angår, skal omfatte et biland eller

shall apply to any dependency or mandated territory which was included in the notification of accession in respect of that country.

mandatland som var innbefattet i meddelelsen om landets tiltreden.

In witness whereof the undersigned have signed the present Convention, in English and Norwegian, and have affixed thereto their seals.

Til bekreftelse herav har undertegnede undertegnet nærværende konvensjon på norsk og engelsk og forsynt den med sine segl.

Done in duplicate at London, the 30th day of January, 1931.

Utferdiget i to eksemplarer i London, den 30. Januar, 1931.

(L.S.) ARTHUR HENDERSON.

(L.S.) B. VOGT.
